

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 decembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 16 noiembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, declarat de către avocatul Gortolomei Viorel în numele inculpatului

Ghindă Ion XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 24.12.2015 - 16.11.2016;
2. Instanța de apel: 16.12.2017 - 25.01.2017;
3. Instanța de recurs: 15.09.2017 - 13.12.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 16 noiembrie 2016, Ghindă Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, Șocodei Irina a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Ghindă Ion, la 30 august 2014, ora 20.30, aflându-se la volanul autoturismului de model „Fiat Punto”, cu n/î XXXXX și deplasându-se pe bd.Dacia, mun.Chișinău din direcția Aeroportului spre str.Băcioii Noi, ajungând în apropierea intersecției bd.Dacia și str.Băcioii Noi, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, a ignorat prevederile pct.45 subpct.1) lit.a), b), d) și 2) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de factorii precum: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; precum și în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și pct.49 din același Regulament, potrivit căruia, în funcție de viteza de deplasare, conducătorul de vehicul trebuie să lase liber un spațiu (distanță) față de vehiculul precedent care, în caz de frânare bruscă a acestuia, i-ar permite să oprească evitând coliziunea și, drept urmare, s-a ciocnit în spatele

autoturismului de model Mazda, n/î XXXXX, condus de către Hudjeev Anton, care staționa pe banda extremă stângă pe bd.Dacia, orientat în direcția str.Băcioii Noi, la culoarea roșie a semaforului amplasat la intersecția bd.Dacia și str.Băcioii Noi, mun.Chișinău.

În rezultatul accidentului de circulație, unitățile de transport au fost tehnic deteriorate considerabil. Pasagerului autoturismului de model „Fiat Punto”, Prisacari Ilie, i-a fost cauzată vătămare corporală medie, sub formă de fractură a osului humeral drept în treimea medie cu deplasare, excoriații multiple la nivelul feței, edem în regiunea brațului drept, confirmate prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr.386/D din 19.02.2015, pasagerului autoturismului de model „Mazda”, Șocodei Irina, i-au fost cauzate vătămări corporale care nu se supun aprecierii medico-legală, confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr.630/D din 25.03.2015.

După producerea accidentului rutier, Ghindă Ion a părăsit locul accidentului, ignorând prevederile pct.12 subpct.1) lit.g) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit căruia conducătorul de vehicul implicat într-un accident în trafic rutier este obligat să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Gortolomei în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care lui I.Ghindă să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a conduce autovehicule, invocând că prima instanță nu a dat deplină eficiență prevederilor art.57 Cod penal, nu a ținut cont de toate aspectele ce individualizează persoana inculpatului, care și-a recunoscut vina, s-a căit sincer pentru cele comise, cauza fiind judecată în condițiile prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, nu s-a eschivat de la urmărirea penală și judecarea cauzei, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are loc permanent de trai și nu au fost constatate circumstanțe agravante, prevăzute de art.77 Cod penal; instanța eronat i-a aplicat pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe motiv că, potrivit hotărârii Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 26.11.2016, lui I.Ghinda, în baza art.243 Cod contravențional, i-a fost aplică o pedeapsă sub formă de privare de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 2 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, apelul declarat de către avocatul V.Gortolomei în numele inculpatului a fost respins ca nefondat.

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei penale.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, la stabilirea categoriei pedepsei penale, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care, la data comiterii infracțiunii, făcea parte din categoria celor ușoare, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de condițiile de viață ale acestuia, că la locul de trai se caracterizează pozitiv, de comportamentul acestuia atât la momentul săvârșirii infracțiunii, cât și în cadrul desfășurării procesului penal, precum și de faptul că anterior a fost condamnat, fiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoare, însă nu a tras concluzii necesare, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect a conchis că corijarea și reeducarea acestuia poate avea loc doar prin izolarea lui de societate, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Totodată, instanța de apel a menționat că prima instanță eronat a reținut drept circumstanță atenuantă - recunoașterea vinovăției, or, acest fapt atrage incidența procedurii

simplificate în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală și nu poate fi valorificat drept o circumstanță atenuantă, prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Consecvent, instanța de apel a indicat că din interpretarea sistemică a sancțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal rezultă obligativitatea aplicării la pedeapsa principală - închisoare, pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, prin urmare nu poate fi acceptat argumentul avocatului privind excluderea pedepsei complementare.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul V.Gortolomei în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care lui I.Ghindă să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a conduce autovehicule, pe motiv că a fost aplicată o pedeapsă individualizată contrar legii; - instanțele de judecată nu au dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal și nu au ținut cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de fapta comisă, cauza fiind judecată în condițiile prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, nu s-a eschivat de la urmărirea penală și judecarea cauzei, de toate circumstanțele care au provocat comiterea faptei prejudiciabile, de persoana inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată.

Motivele recurentului, precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, Colegiul penal le consideră drept lipsite de temei.

La acest capitol Colegiul relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Concomitent, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii

penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui I.Ghindă, instanța de apel a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor ușoare, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de condițiile de viață ale acestuia, că la locul de trai se caracterizează pozitiv, de comportamentul acestuia la momentul săvârșirii infracțiunii și în cadrul desfășurării procesului penal, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, având în vedere că anterior a fost condamnat, fiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoare, însă nu a tras concluziile necesare, corect considerând că corijarea și reeducarea acestuia poate avea loc doar prin izolarea lui de societate, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale. Deci, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul V.Gortolomei în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gortolomei Viorel în numele inculpatului Ghindă Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui Ghindă Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 decembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu